

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE

13 iulie 2022

mun. Chișinău

Colegiul Penal al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte – Diaconu Iurie,

Judecători – Boico Victor, Plămădeală Ghenadie,

examinând, în baza materialelor cauzei, admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către avocatul Iorga Emil în numele inculpatului, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 06 decembrie 2021, în cauza penală în privința lui

Samțov Nichita XXXXXX.

Termenul examinării cauzei:

Prima instanță: 21.12.2020 – 19.07.2021.

Instanța de apel: 10.08.2021 – 06.12.2021.

Instanța de recurs: 24.05.2022 – 13.07.2022.

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 19 iulie 2020, Samțov Nichita a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (2) lit. c), d) Cod penal și condamnat în baza acestei legi la o pedeapsă sub formă de 2 ani închisoare, cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

A fost admisă acțiunea civilă a părții vătămate Camerzan Oxana și s-a dispus a fi încasat din contul lui Samțov Nichita în beneficiul lui Camerzan Oxana, prejudiciul material în sumă de 7 000 (șapte mii) lei.

2. Pentru a se pronunța în cauza dată, în sensul enunțat, prima instanță a constatat că, *inculpatul Samțov Nichita, la 26 octombrie 2020, în perioada de timp cuprinsă între ora 10:00 și ora 13:00, urmărind scopul sustragerii pe ascuns a bunurilor altei persoane, prin acces liber, a pătruns în scara blocului locativ amplasat pe bd. Ștefan cel Mare și Sfânt 123, mun. Chișinău, de unde, în mod tainic, a sustras o bicicletă de model „Crosser”, de culoare albă combinat cu sur și albastru, la preț de 7 000 lei, care aparținea părții vătămate Camerzan Oxana, după care cu bunul sustras a părăsit locul comiterii infracțiunii, astfel cauzându-i victimei, daune în proporții considerabile.*

Potrivit sentinței, inculpatul Samțov Nichita, la momentul examinării

cauzei penale în prima instanță, se deținea în Penitenciarul nr. 13, aflându-se în stare de detenție pe o altă cauză penală, iar potrivit procesului-verbal de refuz al deținutului pentru deplasarea la judecată din 17 iunie 2021, 23 iunie 2021 și 08 iulie 2021, acesta a refuzat escortarea la sediul instanței, în pofida faptului că potrivit datelor medicale prezentate de administrația locului de detenție, inculpatul putea fi escortat, refuzul fiind confirmat de administrația locului de detenție.

În sentință s-a menționat că, în conformitate cu prevederile art. 321 alin. (2) pct. 2) Cod de procedură penală, instanța de judecată a decis examinarea cauzei penale în lipsa inculpatului, din motiv că acesta fiind în stare de arest, refuză să fie adus în instanță pentru judecarea cauzei și refuzul lui este confirmat de administrația locului de detenție.

Prima instanță a stabilit că, prin acțiunile sale intenționate Samțov Nichita a comis infracțiunea prevăzută de art. 186 alin. (2) lit. c), d) Cod penal – *furtul, adică sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane, săvârșit prin pătrundere în alt loc pentru depozitare, cu cauzarea de daune în proporții considerabile.*

3. Sentința a fost atacată cu apel de către avocatul Iorga Emil în numele inculpatului, prin care a solicitat casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care să fie făcută recalificarea acțiunilor săvârșite de către Samțov Nichita potrivit prevederilor art. 186 alin. (1) Cod penal.

3.1 În conținutul cererii de apel depuse, apărătorul inculpatului a invocat că:

- mărimea prejudiciului nu a fost dovedită prin probe necesare și suficient, deoarece la dosar lipsesc o expertiză merceologică sau cel puțin un raport de evaluare care să constate la zi prețul unei biciclete de felul celei sustrase, nu a fost prezentată nici măcar informația de pe site-urile oficiale și de specialitate care să prezinte prețurile comparative a unor astfel de biciclete. La dosar nu este anexat bonul de plată care să ateste suma de procurare a bicicletei. Instanța de judecată a apreciat prejudiciul ca considerabil pentru victimă, reieșind din declarația acesteia care din constatările instanței s-a referit la salariul în sumă de 1 200 lei, pe când potrivit declarațiilor părții vătămate aceasta primește un salariu de 12 000 lei, pe lângă care mai este susținută financiar de către părinți, argumente potrivit cărora aprecierea prejudiciului ca considerabil este una eronată, aprecierea fiind bazată numai pe părerea subiectivă a părții vătămate;

- semnul calificativ „prin pătrundere” nu a fost dovedit, ori atât din declarațiile inculpatului, cât și ale părții vătămate, sustragerea bicicletei a avut loc prin acces liber;

- acțiunea civilă urma să fie admisă în principiu, deoarece la dosar lipsesc documente confirmative, o expertiză de specialitate sau alte probe care să indice prețul bicicletei sustrase, iar la caz este insuficientă poziția subiectivă a victimei cu privire la prețul bicicletei, pe care, mai mult ca atât, a primit-o ca cadou.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 06 decembrie 2021 a fost respins ca nefondat, apelul avocatului Iorga Emil în numele inculpatului și menținută sentința fără modificări.

4.1 În motivarea soluției adoptate, instanța de apel a constatat că la pronunțarea sentinței, instanța de judecată corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept, just a ajuns la concluzia că, inculpatul Samțov Nichita a săvârșit infracțiunea prevăzute de art. 186 alin. (2) lit. d), c) Cod penal, după indicii calificativi – *furt, adică sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane, prin pătrundere în alt loc pentru depozitare cu cauzarea de daune în proporții considerabile.*

Cu referire la motivele invocate de inculpat, precum că prima instanță a adoptat soluția incorectă de condamnare și că urma a fi atras la răspundere în baza art. 186 alin. (1) Cod penal, instanța de apel a constatat că prima instanță nu a comis careva erori de fapt care ar impune casarea sentinței adoptate în partea recunoașterii vinovăției inculpatului în comiterea acțiunilor infracționale, stabilirea și individualizarea pedepsei.

Instanța de apel a considerat că aceste afirmații ale inculpatului reprezintă opinia subiectivă, or, prima instanță în sentință corect și justificat și-a motivat soluția sub aspectul recunoașterii vinovăției inculpatului în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (2) lit. d), c) Cod penal, luând în considerație probele administrate legal de către organul de urmărire penală și cercetate în ședința de judecată, cu respectarea prevederilor art. 100 al. (4) Cod de procedură penală, le-a dat o apreciere justă potrivit art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, utilității, concludenței, veridicității și coroborării reciproce, stabilind cu certitudine toate aspectele de fapt și de drept, și ajungând la concluzia corectă cu privire la vinovăția inculpatului în comiterea faptei și prezența în acțiunile inculpatului a elementelor infracțiunii incriminate.

Prin justificarea probelor cercetate, instanța de apel a considerat dovedită cu certitudine vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii incriminate.

S-a menționat în decizie că inculpatul Samțov Nichita, în ședința primei instanțe nu s-a prezentat, cauza penală fiind examinată în lipsa sa, iar în ședința instanței de apel, s-a prezentat, declarând că învinuirea adusă îi este clară, vina o recunoaște, de cele comise îi pare rău și se căiește sincer.

Instanța de apel a considerat dovedită în afara dubiilor rezonabile vina

inculpatului Samțov Nichita în comiterea *furtului, adică sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane, cu cauzarea de daune în proporții considerabile, prin pătrundere în loc pentru depozitare*, art. 186 alin. (2) lit. d), c) Cod penal, prin probele: declarațiile părții vătămate Camerzan Oxana, depuse în prima instanță, declarațiile martorului Popov Alexandr depuse în prima instanță, procesul-verbal de cercetare la fața locului și planșă fotografică din 26 octombrie 2020, procesul-verbal de examinare a obiectului din 11 noiembrie 2020.

Descriind elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (2) lit. d), c) Cod penal, instanța de apel a conchis că, la caz, obiectul juridic al infracțiunii l-a constituit bicicleta, cu costul de 7 000 lei; a fost adevărată pe deplin intenția inculpatului Samțov Nichita de sustragerea pe ascuns a bunului părții vătămate, cu scop de cupiditate, or, însă-și inculpatul a recunoscut faptul că are careva datorii față de fratele său și are calitate de subiect.

Referitor la argumentele apărării ce țin de recalificarea acțiunilor lui Samțov Nichita, instanța de apel a menționat că, răspunderea se agravează dacă infracțiunea prevăzută la alin. (1) art. 186 Cod penal este săvârșită prin pătrundere în încăpere, în alt loc pentru depozitare sau în locuință, iar la caz inculpatul nu a avut un temei legal pentru a pătrunde în scara blocului locativ, prin urmare scopul de sustragere a apărut la făptuitor până la pătrunderea lui în încăperea respectivă, care este apreciată la caz drept loc pentru depozitare, inculpatului fiindu-i just imputată agravanta - *prin pătrundere în loc pentru depozitare*.

Constatarea instanței de apel a reieșit din faptul că, inculpatul a intrat în scara blocului locativ având scopul sustragerii averii altei persoane, circumstanță care just a fost apreciată drept „loc de depozitare”, fiind atestată cu certitudine intenția inculpatului de a sustrage bunul părții vătămate, iar prima instanță corect a calificat infracțiunea în baza art. 186 alin. (2) lit. d) Cod penal.

Cu referire la argumentele apărării, că nu a fost stabilit prejudiciul considerabil cauzat victimei, instanța de apel a atestat că partea vătămată a declarat că costul bicicletei sustrase este de 7 000 lei, iar salariul pe care-l încasează lunar este unul de 1 200 lei, lucru care a fost apreciat drept unul credibil și necombătut prin alte careva probe de către partea apărării, prin urmare prima instanță corect a calificat infracțiunea în baza art. 186 alin. (2) lit. c) Cod penal.

Cu referire la stabilirea și individualizarea pedepsei inculpatului Samțov Nichita, instanța de apel a reținut că prima instanță a ținut cont de prevederile articolelor 6, 7, 16, 61, 75, 76, 77, 78 Cod penal, de gravitatea

infracțiunii săvârșite – mai puțin grave, de personalitatea inculpatului, care anterior a fost judecat, prezența circumstanței agravante - săvârșirea unei infracțiuni de către o persoană care anterior a fost condamnată pentru infracțiune similară.

În decizie s-a menționat că, instanța de apel, efectuând o analiză complexă a circumstanțelor cauzei și a personalității inculpatului, urmărind în acest sens comportamentul lui în viața socială, precum și cel din înainte și după săvârșirea infracțiunii incriminate, a considerat că, în coraport cu fapta comisă, urmările prejudiciabile ale faptei și personalitatea inculpatului, corijarea și reeducarea acestuia este posibilă cu aplicarea unei pedepse sub formă de 2 ani închisoare, cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Instanța de apel a statuat că pedeapsa stabilită de către prima instanță, este echitabilă, întrucât este capabilă de a contribui la realizarea scopurilor pedepsei penale, cum ar fi restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât de către condamnat, precum și de alte persoane.

5. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs ordinar de către avocatul Iorga Emil în numele inculpatului, prin care neinvocând incidența dispozițiilor alin. (1) art. 427 Cod de procedură penal, solicită admiterea recursului, casarea sentinței și a deciziei, rejudecarea cauzei, pronunțarea unei noi hotărâri cu recalificarea acțiunilor săvârșite de către Samțov Nichita potrivit art. 186 alin. (1) Cod penal și admiterea în principiu a acțiunii civile.

5.1 În motivarea recursului declarat, recurentul invocă argumente similare celor indicate anterior în apelul depus, suplimentar menționând următoarele:

- hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței;

- faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită;

- semnele calificative ale infracțiunii de furt prevăzute de art. 186 alin. (2) lit. d), c) Cod penal nu au fost dovedite;

- concluziile instanței au fost bazate pe presupuneri;

- instanța de fond neîntemeiat a încadrat acțiunile inculpatului în baza art. 186 alin. (2) lit. d), c) Cod penal, deoarece neîntemeiat a reținut mijloacele de probă care nu întrunesc condițiile legalității, pertinentei, concludenței, utilității și veridicității acestora și toate în ansamblu din punct de vedere al coraborării lor.

6. La recursul ordinar declarat, în conformitate cu prevederile art. 431

alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, a depus referință procurorul, care pledează pentru inadmisibilitatea acestuia, ca fiind vădit neîntemeiat.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal conchide că acesta este inadmisibil, fiind vădit neîntemeiat, din următoarele considerente.

În speță se constată că recurentul s-a conformat prevederilor art. 422 Cod de procedură penală și a declarat recursul ordinar în termen.

Conform prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent.

Or, art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, prevede că hotărârile instanței de apel pot fi atacate cu recurs ordinar pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel la judecarea cauzei.

Potrivit practicii judiciare constante, erorile de drept pot fi erori de drept formal sau procesual și erori de drept material sau substanțial.

Instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, în camera de consiliu, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că recursul declarat este vădit neîntemeiat.

Colegiul penal reține că, în recursul declarat nu este indicat nici un temei din cele nominalizate în art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, însă apărătorul invocă dezacordul cu hotărârile instanțelor de fond, considerând că decizia nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, că motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței, iar faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită.

Sub acest aspect, Colegiul penal atestă că criticile recurentului se încadrează în temeiurile de recurs prevăzute la *pct. 6) și 12)* a alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, în esență avocatul Iorga Emil în numele inculpatului critică decizia în partea încadrării juridice a acțiunilor inculpatului Samțov Nichita, considerând că la caz nu a fost probată comiterea infracțiunii prin pătrundere în loc pentru depozitare și urmarea prejudiciabilă - cauzarea prejudiciului considerabil victimei.

Colegiul penal precizează că recurentul, referindu-se la *pct. 6* din norma menționată a indicat de fapt că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra

tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței, însă fără a-și argumenta solicitarea prin situație concretă.

După cum rezultă din textul deciziei atacate, Colegiul constată că instanța de apel și-a motivat decizia în conformitate cu art. 417 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, astfel, decizia cuprinde temeiurile de fapt și de drept care au dus la menținerea sentinței primei instanțe, or în fapt, decizia instanței de apel corespunde tuturor prevederilor legii de procedură penală, ea fiind legală și întemeiată, or, motivarea hotărârii este un proces de analiză și sinteză a actelor și lucrărilor dosarului care nu presupune în mod necesar expunerea tuturor elementelor de amănunt, atâta timp cât sunt valorificate toate aspectele relevante din punct de vedere probatoriu și sunt menționate componentele obligatorii ale unei motivări a hotărârii penale, așa cum s-a procedat, de altfel, în cauza de față.

Investită cu o situație de fapt, instanța de apel, ca urmare a efectuării cercetării judecătorești, a expus situația de fapt reținută și a concluzionat corect de a menține soluția primei instanțe.

Mai mult ca atât, din materialele dosarului rezultă că instanța de apel la examinarea cauzei, a ținut seama în deplină măsură de prevederile articolelor 27, 99 - 101 Cod de procedură penală, a cercetat sub toate aspectele probele administrate, le-a verificat minuțios, dându-le o apreciere justă prin prisma pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, cât și a indicat toate circumstanțele ce rezultă din acestea și a făcut o coroborare în ansamblu în sensul art. 101 Cod de procedură penală.

Astfel, Colegiul penal menționează că instanța de apel a dat răspuns la toate argumentele apelantului invocate în apel și corect s-a expus asupra acestora.

Totodată, Colegiul penal atestă că temeiul pentru recurs prevăzut de *pct. 12* alin. (1) al art. 427 Cod de procedură penală (*faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită*), la fel nu este incident în cauza penală dată, din următoarele considerente.

Una din chestiunile de drept pe care urmează să le soluționeze instanța de apel, potrivit art. 414 Cod de procedură penală, este dacă infracțiunea a fost corect calificată.

Art. 113 Cod penal stipulează că, *prin calificare a infracțiunii se înțelege determinarea și constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârșite și semnele componentei infracțiunii, prevăzute de norma penală și că, aceasta se efectuează la toate etapele procedurii penale de către persoanele care efectuează urmărirea penală și de către judecători.*

Instanța de recurs respinge ca neîntemeiat argumentul recurentului precum că, lipsește semnul calificativ „prin pătrundere”. În cazul dat, Colegiul precizează că, din punct de vedere juridic, pătrunderea în alt loc pentru depozitare trebuie întotdeauna să fie ilegală. Aceasta înseamnă că făptuitorul nu trebuie să posede dreptul de apariție în genere sau în anumite momente în alt loc pentru depozitare, atunci când el se află totuși acolo, în pofida interdicției sau fără știrea și consimțământul persoanelor abilitate, fie pe calea înșelării acestora.

Prin “alt loc pentru depozitare” - se are în vedere sectorul de teritoriu sau dispozitivul care este destinat, adaptat sau special utilat pentru păstrarea permanentă sau provizorie a bunurilor și care este înzestrat în acest scop cu anumite accesorii ce împiedică pătrunderea în el (mecanisme de zăvorîre, sigilii, îngrădituri etc.) sau este asigurat cu pază (paznici, mecanisme de semnalizare, camere video de supraveghere non-stop etc.), pentru a împiedica accesul la bunurile depozitate (*Hotărârea Plenului Curții Supreme de Justiție a Republicii Moldova nr. 23 din 28.06.2004 Cu privire la practica judiciară în procesele penale despre sustragerea bunurilor*).

Colegiul penal consideră întemeiată concluzia instanței de apel, potrivit căreia, *la caz inculpatul nu a avut un temei legal pentru a pătrunde în scara blocului locativ, prin urmare scopul de sustragere a apărut la făptuitor până la pătrunderea lui în încăperea respectivă, care este apreciată la caz drept loc pentru depozitare*.

Totodată, susține următoarea constatare a instanței de apel: *inculpatul a intrat în scara blocului locativ având scopul sustragerii averii altei persoane, circumstanță care just a fost apreciată drept „loc de depozitare”, fiind atestată cu certitudine intenția inculpatului de a sustrage bunul părții vătămate*.

După cum s-a menționat anterior, instanța de apel a respectat prevederile art. 101 Cod de procedură penală, probelor analizate le-a dat o apreciere justă prin prisma pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, care coroborate în ansamblu confirmă și vinovăția inculpatului în săvârșirea faptei ilicite de sustragere pe ascuns a bunurilor altei persoane, prin pătrundere în alt loc pentru depozitare.

Instanța de recurs respinge, de asemenea ca neîntemeiat argumentul recurentului precum că, mărimea prejudiciului nu a fost dovedit.

În acest caz, Colegiul penal menționează prevederile art. 126 alin. (2) Cod penal, potrivit cărora, *caracterul considerabil sau esențial al daunei cauzate se stabilește luându-se în considerare valoarea, cantitatea și însemnătatea bunurilor pentru victimă, starea materială și venitul acesteia, existența persoanelor întreținute, alte circumstanțe care influențează esențial asupra stării materiale a victimei, iar în cazul prejudicierii drepturilor și intereselor ocrotite de lege – gradul lezării drepturilor și libertăților fundamentale ale omului*.

Circumstanța agravantă “cu cauzarea de daune în proporții considerabile” are un caracter estimativ. Ea nu este formalizată prin prevederi legale, așa cum este cazul “proporțiilor mari” sau al “proporțiilor deosebit de mari”, ori al “proporțiilor mici”. Explicația constă în aceea că în societate există o stratificare patrimonială accentuată dintre diferite grupuri sociale. Prin urmare, una și aceeași valoare materială a bunului este interpretată în mod diferit de reprezentanții păturii socialmente vulnerabile și de reprezentanții păturii avute. În consecință, caracterul considerabil al daunei depinde, în primul rând, nu atât de costul celor sustrase, cât de totalitatea factorilor care determină starea materială a victimei.

Prima instanță și cea de apel, cu referire la caracterul considerabil al pagubei materiale cauzate prin infracțiune, corect au reținut ca pertinente, concludente, veridice și utile declarațiile părții vătămate Camerzan Oxana, care atât la urmărirea penală, cât și în instanțele de judecată a declarat că prejudiciul material cauzat prin acțiunile infracționale ale lui Samțov Nichita constituie daune în proporții considerabile, odată ce costul bicicletei sustrase este de 7 000 lei, iar dânsa are un salariu de 1 200 lei.

În urma celor relatate, instanța conchide că, criticile formulate de recurent enunțate la *pct. 5.1* din prezenta decizie, au fost obiect de discuție la judecarea cauzei în instanța de apel, care le-a dat o motivare corespunzătoare, argumentată și pe larg expusă în prezenta decizie la *pct. 4.1.*, soluție, pe care instanța de recurs și-o însușește pe deplin, ori materialul probator al cauzei penale dovedește incontestabil legalitatea temeiurilor de fapt și de drept, care au adus la pronunțarea hotărârilor recurate.

Reieșind din cele expuse, Colegiul penal apreciază ca fiind corectă concluzia instanței de apel, deoarece corespunde circumstanțelor de fapt ale cauzei, temeiurile invocate de recurent nu persistă în cauză, iar hotărârile atacate sunt legale și întemeiate, ceea ce impune soluția inadmisibilității recursurilor, ca fiind vădit neîntemeiate.

8. În conformitate cu art. 432 alin. (1), (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul Iorga Emil în numele inculpatului, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 06 decembrie 2021, în cauza penală în privința lui *Samțov Nichita XXXXX*, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată este pronunțată la **11 august 2022.**

Președinte

Diaconu Iurie

Judecători

Boico Victor

Plămădeală Ghenadie